տեղն պիտի բարձրանայ, այս տեղ «Զարչարում» կասուի։

Մօլա-Սիւլէյմանցի մի Սուքիասանց կողմից 4 ½ ժամէն՝ իսկ ուրիշ մի 2 ½ ժամէն բարձրացեր է մեծ Սուկաւէտի գլուխն հիւսիսային կողմից։ Աւելի դիւրին է փոքր Սուկաւէտի գագաթի չարչարման ճանապարհով բարձրանալ։ Գագաթը երկու արտաւար տափարակ մի կայ, նաև ճգնաւորի հիւղեակներ կան, ուր կաւեայ ճրագներ տեսնուած են և վայրի ոչխարաց եղջիւրներ։ Հարաւային երեսն բոլորովին անբոյս է, այս կողմ կը տեսնուին երեք ձորակներ, որք լերան կիսունե վերայ իրար կը խառնուին։

Այս լերան ստորոտներն առատ աղբիւրք կը վրնատան, ամէն կողմ գեղեցկագոյն մարգագետիններ կեր-լեւին։

Հիւսիսային ստորոտներն այրեր կան, ուր երբեմն բնակութիւն հաստատուած է։ Այս այրերու մօտ կասեն խաչ քար մի կանգնած է, վերան ունի արձանագրութիւն, որ կարծեմ բեւեռագիր լինելու է։

Ցայս վայր, ընթերցողք, տեսանք վեր ի վերոյ նկարագրութիւն Ս. Սուքիասանց վրայ, մի քանի հատուած ևս Զամչեանից առնելով կը ներկայացնեմ։

«Ընդ այն աւուրս . . . Թադէի աշակերտք նորա ոսկեանք ճգնաւորք . . . եկին յԱրտաշատ քաղաք և քարոզեցին զհաւատս Քրիստոսի, զորոց զբանսն ընկալեալ ոմանք յազգականաց Թագուհւոյն՝ որք եկեալ էին ընդ նմա յԱլանաց աշխարհէ . . .»։

Սուքիասանք Ոսկեանց հետ Ալատաղ եկան, ապա անցան Սուկաւէտ։

«Բառահլայ ոմն եկեալ յԱլանաց գրանէ, և խնդիր